

No-tándum ve-ro no-bis est, quidnam sit, quod in dextris sedé-re Ange-lus cér-ni-tur. Quid namque per si-ní-stram, ni-si vi-ta præsens: quid ve-ro per déxte-ram, ni-si per-pé-tu-a vi-ta de-signá-tur? Unde in Cánti-cis canti-có-rum scriptum est: Læva e-ius sub cá-pi-te me-o, et déxte-ra il-lí-us amplexá-bi-tur me. Qui-a ergo Redémptor noster iam præ-séntis vi-tæ corrupti-ónem transí-e-rat, recte Ange-lus qui nunti-á-re pe-rén-nem e-ius vi-tam vé-ne-rat, in déxte-ra se-dé-bat. Qui sto-la cándi-da co-opértus appá-ru-it: qui-a festi-vi-tá-tis nostræ gáudi-a nunti-á-vit. Candor é-te-nim vestis, splendó-rem nostræ denúnti-at so-lemni-tá-tis. No-stræ di-cámus, an su-æ? Sed ut fa-te-ámur vé-ri-us, et su-æ di-cámus, et nostræ. Il-la quippe Redemptó-ris nostri re-sur-récti-o et nostra festi-vi-tas fu-it, qui-a nos ad immorta-li-tá-tem redú-xit: et Ange-ló-rum festi-vi-tas éxsti-tit, qui-a nos revo-cándo ad cæ-lésti-a, e-ó-rum nú-me-rum implé-vit. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re no-bis. De-o grá-ti-as